

¹Da aber der König Hiskia das hörte, zerriß er seine Kleider und hüllte einen Sack um sich und ging in das Haus des HERRN² und sandte Eljakim, den Hofmeister, und Sebna, den Schreiber, samt den Ältesten der Priester, mit Säcken umhüllt, zu dem Propheten Jesaja, dem Sohn des Amoz,³ daß sie zu ihm sprächen: So spricht Hiskia: Das ist ein Tag der Trübsal, des Scheltens und Lästerns, und es geht, gleich als wenn die Kinder bis an die Geburt gekommen sind und ist keine Kraft da, zu gebären.⁴ Daß doch der HERR, dein Gott, hören wollte die Worte des Erzschenken, welchen sein Herr, der König von Assyrien, gesandt hat, zu lästern den lebendigen Gott und zu schelten mit solchen Worten, wie der HERR, dein Gott, gehört hat! Und du wollest ein Gebet erheben für die übrigen, die noch vorhanden sind.⁵ Und die Knechte des Königs Hiskia kamen zu Jesaja.⁶ Jesaja aber sprach: So saget eurem Herrn: Der HERR spricht also: Fürchte dich nicht vor den Worten, die du gehört hast, mit welchen mich die Knechte des Königs von Assyrien geschmäht haben.⁷ Siehe, ich will ihm einen anderen Mut machen, und er soll etwas hören, daß er wieder heimziehe in sein Land; und will ihn durchs Schwert fallen in seinem Lande.⁸ Da aber der Erzschenke wiederkam, fand er den König von Assyrien streiten wider Libna; denn er hatte gehört, daß er gen Lachis gezogen war.⁹ Und es kam ein Gerücht von Thirhaka, der Mohren König, sagend: Er ist ausgezogen, wider dich zu streiten.¹⁰ Da er nun solches hörte, sandte er Boten zu Hiskia und ließ ihm sagen: Sagt Hiskia,

¹قَلَمَّا سَمِعَ الْمَلِكُ حَرْفِيًّا ذَلِكَ مَرَّقَ ثِيَابَهُ وَتَعَطَّى بِمِسْحٍ وَدَخَلَ بَيْتَ الرَّبِّ.² وَأَرْسَلَ أَلْيَاقِيمَ الَّذِي عَلَى الْبَيْتِ وَشَبْنَةَ الْكَاتِبِ وَشُبُوحَ الْكَهَنَةِ مُتَعَطِّينَ بِمُسُوحٍ إِلَى إِسْعِيَاءَ بْنِ أَمُوصَ النَّبِيِّ.³ فَقَالُوا لَهُ، هَكَذَا يَقُولُ حَرْفِيًّا، هَذَا الْيَوْمُ يَوْمٌ شَدِيدٌ وَتَأْدِيبٌ وَإِهْلَاقٌ، لِأَنَّ الْأَجِنَّةَ دَنَتْ إِلَى الْمَوْلِدِ وَلَا قُوَّةَ عَلَى الْوِلَادَةِ.⁴ لَعَلَّ الرَّبَّ إِلَهَكَ يَسْمَعُ كَلَامَ رَيْسَاقَى الَّذِي أَرْسَلَهُ مَلِكَ أَشُورَ سَيِّدُهُ لِيُعَبِّرَ إِلَهَهُ الْحَيَّ، فَيُؤَيِّجَ عَلَى الْكَلَامِ الَّذِي سَمِعَهُ الرَّبُّ إِلَهَكَ. قَارِضٌ صَلَاةً لِأَجْلِ النَّفْيَةِ الْمُؤْجُودَةِ.⁵ فَجَاءَ عَبْدُ الْمَلِكِ حَرْفِيًّا إِلَى إِسْعِيَاءَ.⁶ فَقَالَ لَهُمْ إِسْعِيَاءُ، هَكَذَا تَقُولُونَ لِسَيِّدِكُمْ، هَكَذَا يَقُولُ الرَّبُّ، لَا تَخَفُ بِسَبَبِ الْكَلَامِ الَّذِي سَمِعْتَهُ، الَّذِي جَدَّفَ عَلَيَّ بِهِ غِلْمَانُ مَلِكِ أَشُورَ.⁷ هَسْتَدَا أَجْعَلُ فِيهِ رُوحًا فَيَسْمَعُ خَبْرًا وَتَرْجِعُ إِلَى أَرْضِهِ، وَأَسْقِطُهُ بِالسَّيْفِ فِي أَرْضِهِ.⁸ فَجَعَلَ رَيْسَاقَى وَوَجَدَ مَلِكَ أَشُورَ يُحَارِبُ لِبْنَةَ، لِأَنَّهُ سَمِعَ أَنَّهُ ارْتَحَلَ عَنْ لَيْخِشَ.⁹ وَسَمِعَ عَنْ تَرْهَاقَةَ مَلِكِ كُوشَ قَوْلًا، قَدْ خَرَجَ لِيُحَارِبَكَ. قَلَمَّا سَمِعَ أَرْسَلَ رَسُولًا إِلَى حَرْفِيًّا قَائِلًا،¹⁰ هَكَذَا تُكَلِّمُونَ حَرْفِيًّا مَلِكَ يَهُودَا، لَا يَخْذَعُكَ إِلَهُكَ الَّذِي أَنْتَ مُتَوَكِّلٌ عَلَيْهِ، قَائِلًا، لَا تُدْفِعُ أُورُشَلِيمَ إِلَيَّ يَدَ مَلِكِ أَشُورَ.¹¹ إِنَّكَ قَدْ سَمِعْتَ مَا فَعَلَ مُلُوكُ أَشُورَ بِجَمِيعِ الْأَرْضِ لِتَحْرِيمِهَا. وَهَلْ تَنْجُو أَنْتَ.¹² هَلْ أَنْقَذَ إِلَهُهُ الْأُمَمِ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَهْلَكَهُمْ آبَايَ، جُورَانَ وَخَارَانَ وَرَصَفَ وَبَنِي عَدَنَ، الَّذِينَ فِي تَلْسَارَ.¹³ أَيْنَ مَلِكُ خَمَاءَ وَمَلِكُ أَرْفَادَ وَمَلِكُ مَدْيَنَةَ سَفَرْوَايِمَ وَهَتِيعَ وَعِوَا..¹⁴ فَأَخَذَ حَرْفِيًّا الرِّسَائِلَ مِنْ يَدِ الرُّسُلِ وَقَرَأَهَا، ثُمَّ صَعَدَ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ، وَنَسَرَهَا أَمَامَ الرَّبِّ،¹⁵ وَصَلَّى،¹⁶ يَا رَبَّ الْجُنُودِ، إِلَهَ إِسْرَائِيلَ الْجَالِسِ فَوْقَ الْكَرُوبِيمِ، أَنْتَ هُوَ إِلَهُهُ وَخَذَكَ لِكُلِّ مَمَالِكِ الْأَرْضِ. أَنْتَ صَنَعْتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ.¹⁷ أَمِلْ يَا رَبُّ أَدْنِكَ وَاسْمَعْ. افْتَحْ يَا رَبُّ عَيْنَيْكَ وَابْطَرْ، وَاسْمَعْ كُلَّ كَلَامِ سَنَحَارِبَ الَّذِي أَرْسَلَهُ لِيُعَبِّرَ إِلَهُ الْحَيَّ.¹⁸ حَقًّا يَا رَبُّ إِنَّ مُلُوكَ أَشُورَ قَدْ خَرَبُوا كُلَّ الْأُمَمِ وَأَرْضَهُمْ،¹⁹ وَدَفَعُوا إِلَهُتَهُمْ إِلَى النَّارِ، لِأَنَّهُمْ لَبَسُوا إِلَهَةً بَلْ صَنَعُوا أَيْدِي النَّاسِ، حَسَبُ وَحَجَرٍ. فَأَبَادُوهُمْ.²⁰ وَالْآنَ إِلَهَاتُ الرَّبِّ إِلَهُنَا خَلَصْنَا مِنْ يَدِهِ. فَتَعَلَّمَ مَمَالِكُ الْأَرْضِ كُلُّهَا أَنَّكَ أَنْتَ الرَّبُّ وَخَذَكَ.²¹ فَأَرْسَلَ إِسْعِيَاءَ بْنُ أَمُوصَ إِلَى حَرْفِيًّا قَائِلًا، هَكَذَا يَقُولُ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ الَّذِي صُلِّيتَ إِلَيْهِ مِنْ جِهَةِ سَنَحَارِبَ مَلِكِ أَشُورَ،²² هَذَا هُوَ الْكَلَامُ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ الرَّبُّ عَلَيْهِ.

dem König Juda's, also: Laß dich deinen Gott nicht betrügen, auf den du dich verläßt und sprichst: Jerusalem wird nicht in die Hand des Königs von Assyrien gegeben werden.¹¹ Siehe, du hast gehört, was die Könige von Assyrien getan haben allen Landen und sie verbannt; und du solltest errettet werden?¹² Haben auch die Götter der Heiden die Lande errettet, welche meine Väter verderbt haben, als Gosan, Haran, Rezeph und die Kinder Edens zu Thelassar?¹³ Wo ist der König zu Hamath und der König zu Arpad und der König der Stadt Sepharvaim, Hena und Iwa?¹⁴ Und da Hiskia den Brief von den Boten empfangen und gelesen hatte, ging er hinauf in das Haus des HERRN und breitete ihn aus vor dem HERRN.¹⁵ Und Hiskia betete zum HERR und sprach:¹⁶ HERR Zebaoth, du Gott Israels, der du allein über dem Cherubim sitzt, du bist allein Gott über alle Königreiche auf Erden, du hast Himmel und Erde gemacht.¹⁷ HERR neige deine Ohren und höre doch; HERR, tue deine Augen auf und siehe doch; höre doch alle die Worte Sanheribs, die er gesandt hat, zu schmähen den lebendigen Gott.¹⁸ Wahr ist es, HERR, die Könige von Assyrien haben wüst gemacht alle Königreiche samt ihren Landen¹⁹ und haben ihre Götter ins Feuer geworfen; denn sie waren nicht Götter, sondern Werk von Menschenhänden, Holz und Stein. Die sind vertilgt.²⁰ Nun aber, HERR, unser Gott, hilf uns von seiner Hand, auf daß alle Königreiche auf Erden erfahren, daß du der HERR seist allein.²¹ Das sandte Jesaja, der Sohn des Amoz, zu Hiskia und ließ ihm sagen: So

إِخْتَقَرْتُكَ. اسْهَرَأْتُ بِكَ الْعَذْرَاءُ ابْنَتُهُ صِهْيُونَ. تَحُولُ أَنْعَصَتْ ابْنَتُهُ أَوْرَشَلِيمَ رَأْسَهَا.²³ مَنْ عَيَّرْتَ وَجَدَفْتُ، وَعَلَى مَنْ عَلَّيْتُ صَوْتًا. وَقَدْ رَفَعْتُ إِلَى الْعَلَاءِ عَيْنِيكَ. عَلَى قُدُوسِ إِسْرَائِيلَ.²⁴ عَنْ يَدِ عَبْدِكَ عَيَّرْتَ السَّيِّدَ، وَقُلْتَ، بِكَثْرَةِ مَرْكَبَاتِي قَدْ صَعِدْتُ إِلَى غُلُوجِ الْجِبَالِ عِقَابَ لَبْنَانٍ، فَأَقْطَعُ أَرْزَهُ الطَّوِيلَ وَأَفْضَلَ سَرُوهَ، وَأَدْخُلُ أَقْصَى غُلُوهَ وَعَرَّ كَرْمِهِ.²⁵ أَنَا قَدْ حَقَرْتُ وَشَرِئْتُ مِيَاهًا، وَأَتَسَفُّ بِبَطْنِ قَدَمِي جَمِيعِ خُلُجَانِ مِصْرَ. أَلَمْ تَسْمَعْ. مُنْذُ الْبَعِيدِ صَنَعْتُهُ. مُنْذُ الْأَيَّامِ الْقَدِيمَةِ صَوَّرْتُهُ. الْآنَ أَتَيْتُ بِهِ. فَتَكُونُ لِلْخَرْبِ مُذُنٌ مُخَصَّصَةٌ حَتَّى تَصِيرَ رَوَابِي خَرِبَةً.²⁷ فَسُكَّأْتُهَا قِصَارُ الْأَيْدِي قَدْ ارْتَاعُوا وَحَجَلُوا. صَارُوا كَغُشْبِ الْحَقْلِ وَكَالْتِبَاتِ الْأَخْصَرِ، كَحَشِيشِ السُّطُوحِ، وَكَالْمَلْفُوحِ قَبْلَ نُفُوهِ.²⁸ وَلَكِنِّي عَالَمٌ بِجُلُوسِكَ وَخُرُوجِكَ وَدُخُولِكَ وَهَيَّجَانِكَ عَلَيَّ.²⁹ لَأَنَّ هَيَّجَانَكَ عَلَيَّ وَعَجَزْتُكَ قَدْ صَعِدَا إِلَى أُذُنِي، أَصْعُ خِرَامَتِي فِي أَنْفِكَ وَشَكِيمَتِي فِي سَفَتَيْكَ، وَأُزِدُكَ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي جِئْتَ فِيهِ.³⁰ وَهَذِهِ لَكَ الْعَلَامَةُ، تَأْكُلُونَ هَذِهِ السَّنَةَ زَرْعًا، وَفِي السَّنَةِ الثَّانِيَةِ الثَّانِيَةَ خَلْفَةً، وَأَمَّا السَّنَةُ الثَّالِثَةُ فَفِيهَا تَزْرَعُونَ وَتَحْصِدُونَ، وَتَغْرِسُونَ كَرْوَمًا وَتَأْكُلُونَ أَثْمَارَهَا.³¹ وَيَعُوذُ النَّاجُونَ مِنْ بَيْتِ يَهُوذَا الْبَاقُونَ يَتَأَصِّلُونَ إِلَى أَسْفَلِ، وَيَصْنَعُونَ تَمْرًا إِلَى مَا فَوْقَ.³² لَأَنَّهُ مِنْ أَوْرَشَلِيمَ تَخْرُجُ بَقِيَّةٌ وَتَاجُونَ مِنْ جَبَلِ صِهْيُونَ. غَيْرُهُ رَبُّ الْجُنُودِ تَصْنَعُ هَذَا. لِذَلِكَ هَكَذَا يَقُولُ الرَّبُّ عَنْ مَلِكِ أَسُورَ، لَا يَدْخُلُ هَذِهِ الْمَدِينَةَ وَلَا يَزِمِي هُنَاكَ سَهْمًا وَلَا يَتَقَدَّمُ عَلَيْهَا يَنْزُسٍ وَلَا يُقِيمُ عَلَيْهَا مِئْرَسَةً.³⁴ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي جَاءَ فِيهِ يَرْجِعُ، وَإِلَى هَذِهِ الْمَدِينَةِ لَا يَدْخُلُ يَقُولُ الرَّبُّ. وَأَخَامِي عَنْ هَذِهِ الْمَدِينَةِ لِأَخْلَصَهَا مِنْ أَجْلِ نَفْسِي، وَمِنْ أَجْلِ دَاوُدَ عَبْدِي.³⁶ فَخَرَجَ مَلَكَ الرَّبِّ وَصَرَبَ مِنْ جَيْشِ أَسُورَ مِئَةً وَخَمْسَةَ وَتَمَانِينَ أَلْفًا. فَلَمَّا بَكَّرُوا صَبَاحًا إِذَا هُمْ جَمِيعًا جُئْتُ مَبِيتُهُ.³⁷ فَانْصَرَفَ سَنَخَارِبُ مَلِكُ أَسُورَ وَدَهَبَ رَاجِعًا وَأَقَامَ فِي نَيْتَوِي. وَفِيمَا هُوَ سَاجِدٌ فِي بَيْتِ يَسْرُوحَ إِلَهُهِ صَرَبَهُ أَذْرَمَكَ وَشَرَّاصَرَ ابْنَاهُ بِالسَّيْفِ، وَتَجَاوَا إِلَى أَرْضِ أَرَاطَا. وَمَلَكَ أَسْرَحَدُونُ ابْنَتُهُ عِوَضًا عَنْهُ.

spricht der HERR, der Gott Israels: Was du mich gebeten hast des Königs Sanherib halben von Assyrien,²² so ist es das, was der HERR von ihm redet: Die Jungfrau Tochter Zion verachtet dich und spottet dein, und die Tochter Jerusalem schüttelt das Haupt dir nach.²³ Wen hast du geschmäht und gelästert? Über wen hast du die Stimme erhoben? Du hebst deine Augen empor wider den Heiligen in Israel.²⁴ Durch deine Knechte hast du den HERRN geschändet und sprichst: "Ich bin durch die Menge meiner Wagen heraufgezogen auf die Höhe der Berge, den innersten Libanon, und habe seine hohen Zedern abgehauen samt seinen auserwählten Tannen und bin bis zu seiner äußersten Höhe gekommen, an den Wald seines Baumgartens."²⁵ Ich habe gegraben und getrunken die Wasser und werde mit meinen Fußsohlen austrocknen alle Flüsse Ägyptens."²⁶ Hast du aber nicht gehört, daß ich solches lange zuvor getan habe und von Anfang habe ich's bereitet? Jetzt aber habe ich's kommen lassen, daß feste Städte zerstört werden zu Steinhaufen²⁷ und ihre Einwohner schwach und zaghaft werden und mit Schanden bestehen und werden wie das Feldgras und wie das grüne Kraut, wie Gras auf den Dächern, welches verdorrt, ehe es denn reif wird.²⁸ Ich kenne aber deine Wohnung, deinen Auszug und Einzug und dein Toben wider mich.²⁹ Weil du denn wider mich tobst und dein Stolz herauf vor meine Ohren gekommen ist, will ich dir einen Ring an die Nase legen und ein Gebiß in dein Maul und will dich des Weges wieder heimführen, den du gekommen bist.³⁰ Das

sei dir aber ein Zeichen: Iß dies Jahr, was von selber wächst; das andere Jahr, was noch aus den Wurzeln wächst; im dritten Jahr säet und erntet, pflanzt Weinberge und esset ihre Früchte.³¹ Denn die Erretteten vom Hause Juda und die übrigbleiben, werden noch wiederum unter sich wurzeln und über sich Frucht tragen.³² Denn von Jerusalem werden noch ausgehen, die übriggeblieben sind, und die Erretteten von Berge Zion. Solches wird tun der Eifer des HERRN Zebaoth.³³ Darum spricht der HERR also vom König von Assyrien: Er soll nicht kommen in diese Stadt und soll auch keinen Pfeil dahin schießen und mit keinem Schilde davor kommen und soll keinen Wall um sie schütten;³⁴ sondern des Weges, den er gekommen ist, soll er wieder heimkehren, daß er in diese Stadt nicht komme, spricht der HERR.³⁵ Denn ich will diese Stadt schützen, daß ich ihr aushelfe um meinetwillen und um meines Dieners David willen.³⁶ Da fuhr aus der Engel des HERRN und schlug im assyrischen Lager hundertfünfundachtzigtausend Mann. Und da sie sich des Morgens früh aufmachten, siehe, da lag's alles eitel tote Leichname.³⁷ Und der König von Assyrien, Sanherib, brach auf zog weg und kehrte wieder heim und blieb zu Ninive.³⁸ Und es begab sich auch, da er anbetete im Hause Nisrochs, seines Gottes, erschlugen ihn seine Söhne Adrammelech und Sarezer mit dem Schwert, und sie flohen ins Land Ararat. Und sein Sohn Asar-Haddon ward König an seiner Statt.